

Utorok 4. týždňa

Mk 5,21-43

Viera je predpoklad zázraku
Veríme, že Pán sa stará o svet

Bol som si nedávno dať opraviť hodinky. Pracovník v hodinárstve ich zobral dozadu, o minútku prišiel a povedal, že musia vymeniť súčiastku. Prekvapilo ma, že to zistil tak rýchlo, ale viem, že sa to asi učil dosť dlho. O 4 dni som si ich vyzdvihol z opravy a idú mi dobre. Ak by sa mi pokazili znova, keby som s nimi niekde udrel alebo ich namočil, pôjdem tam znovu, lebo im verím.

Ježiš tu v evanjeliu povedal: „**tvoja viera ťa uzdravila**“ (Mk 5,34).

Ježiš urobil nespočetne zázrakov, a nespočetnejšie viac ich urobili jeho učeníci. Ale často pri zázraku hovorí, že človeka uzdraví jeho viera. Zo zdravotníckej vedy poznáme výraz “placebo“ efekt. Pacientovi, alebo pokusnej osobe sa podá neškodná látka, ale povedia mu, že je to účinný liek. Často sa stane, že takýto „neliek“ zaberie lepšie, ako iný, účinný liek. Ježiš však nie je takýto liečiteľ, neponúka ani chvíľkovú úľavu, ako mnohé iné lieky, ako Ibobrufen na bolesti hlavy, kedy síce hlava bolieť prestane, ale nelieči príčiny. Ježiš totiž pôsobí svojou mocou, mocou Boha, a preto je to zázrak.

Zázrak, alebo ako sa hovorí na iných miestach znamenie, slúži Ježišovi ako znak, že v jeho osobe sa prejavila moc Božia tu na zemi. Tým hovorí všetkým svedkom okolo seba to, čo aj odkázal Jánovi Krstiteľovi. Dnes je ľahko vyhovoriť sa na vedecký pokrok, ale aj dnes sa hlása blahozvešť, evanjelium. Ale všetci, naozaj všetci videli Jairovu dcéru žiť, aj keď len niekoľkí boli pri jej vzkriesení. Uverili? Koľkí z nich mohli v Jeruzaleme kričať „Ukrižuj!“? Ale predsa sa viera šíri. Viera rastie. Ale je tu otázka – prečo Ježiš neurobil nejaký zázrak aj pred veľradou, keď ho odsudzovali na smrť? Nič neurobil, ani vlastne skoro nič nepovedal, tak ho chytili a ako rúhača ukrižovali. Ale pozor, drahí bratia a sestry! Máme totiž vieru. Táto viera, kresťanská, katolícka nám hovorí, že práve Ježišova smrť je jeho víťazstvom, lebo on vstal z mŕtvych, a tak s ním vstaneme aj my. Viera nám hovorí, že práve toto je zázrak. Preto potrebujeme vieru, aby nám ukázala správnu cestu na pochopenie zázraku. Veď iba vierou môžeme mnohé veci prijať a pochopiť.

Keď Mojžiš nakrmil Izraelitov na púšti mannou a prepelicami, bol to zázrak, i keď vieme, že na Sinajskom polostrove rastie krík, ktorý vylučuje sladký nektár, ktorý na vzduchu tuhne a dá sa jesť, i keď vieme, že pri sťahovaní vtákov do teplých krajín sadajú na zem celé krdle vtákov. To je zázrak, i keď

poznáme zákony prírody, lebo môže sa to podľa zákonov prírody zopárkrát stať, ale aby sa takto živilo Izraeliti 40 rokov, tam musela byť mocná ruka Božia. A či sa tu, počas omše nedeje každý deň zázrak premenenia? Ved' hostia chutí stále iba ako chlieb, nekvasený, bez soli, nejakej nátierky, víno naozaj chutí ako čisté víno, s trochou vody, úplne prírodnej chuti. Ale práve viera nám hovorí, že v tom kúsku chleba, v tom deci vína je ukrytý živý Kristus. To je zázrak, Boh tu na našom oltári. To je zázrak, že Boh pri prijímaní ide k nám do srdca. Zázrak odpustenia hriechov, zázrak krstu, ktorý nám otvára bránu večnosti, a ktorým si nás, hriešnych ľudí adoptuje za svoje deti.

Hodinár sa musel naučiť o hodinách, lebo to ho živí. Keby ich opravoval zle, nikto by k nemu nechodil a musel by si nájsť inú prácu, aby si zarobil na živobytie. Apoštoli žili s Ježišom. On ich naučil o „fungovaní“ Božieho kráľovstva, a dal im ešte aj Ducha Svätého, aby ich stále priebežne poučoval. A oni nás naučili, ako máme žiť a konať. Verme im.

Amen.